

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.86/2017/6. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2017. december 15. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2017. szeptember 20. napján kihirdetett Kb.I.7/2017/7. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben alkalmazott próbára bocsátás próbaidejének tartamát 2 (kettő) évre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2017. szeptember 20. napján kihirdetett Kb.I.7/2017/7. számú ítéletével **vádlottat** bűnösnek mondta ki a Btk. 438.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségében és ezért őt 3 évre próbára bocsátotta.

A tárgyaláson a katonai ügyész, a vádlott és a védő a jogorvoslati nyilatkozat megtételére 3 nap gondolkodási időt tartott fenn, majd a vádlott és védője a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be felmentés érdekében. Részletesen nem indokolt fellebbezését arra alapította, hogy a vádlott a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem követte el a terhére rótt bűncselekményt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2017. október 17. napján kelt BF.790/2017/1. számú átiratában arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 360. § (4) bekezdés szerinti tanácsülésen hagyja helyben.

A vádlott védője előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, amelyben az elsőfokú eljárásban elhangzott álláspontját fenntartva vitatta az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységét, különösen a GPS adatok felhasználását. Indítványozta elsődlegesen, hogy a fellebbviteli bíróság a védencét bűncselekmény, illetve bebizonyítottság hiányában mentse fel az ellene emelt vád alól, míg másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését, harmadlagosan pedig a joghátrány enyhítését kérte.

A vádlott és védője által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet, és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A felmentésre irányuló fellebbezés nem alapos.

A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta. Perrendszerű eljárásában a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a releváns bizonyítékokat mérlegelési jogkörébe vonta. A bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is a szükséges mértékben eleget tett. A vádlott a gyanúsított kihallgatása alkalmával annyiban elismerte felelősségét, hogy nem a gyalogos járőrútirány előírt teljes területét ellenőrizte, hanem csak ... és környékét. Folytatólagos kihallgatása során azonban már úgy nyilatkozott, hogy a részére előírt útirányterv alapján valósult meg a járőrszolgálat, csak „időcsúszással”. A tárgyaláson bűnösségét tagadta. A vádlott védekezésének ellenőrzésére az elsőfokú katonai tanács tanúként hallgatta ki **tanú1-t**, **tanú2-t**, **tanú3-t** és **tanú4-t**, továbbá ismertette a releváns okirati bizonyítékokat, különösen az ellenőrzési naplót, a ... „....” számú gyalogos járőrútirány leírást, a „....” számú járőr körzetleírást, az eligazítást, a „....” hívószámú GPS adatait, valamint a rádióforgalmazás hangfelvételéről készült jelentést. A vádlott védekezését összevetette az egyéb bizonyítékokkal, a bizonyítékok értékeléséről és mérlegeléséről ítélete 2. oldal 4. bekezdésétől a 4. oldal 4. bekezdéséig maradéktalanul számot adott. Az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenysége a logika szabályainak megfelel és nem tévedett, amikor a vádlott tagadásával, illetve védekezésével szemben a tárgyaláson is kihallgatott tanúk vallomásai, továbbá a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján állapította meg a tényállást. Indokolási kötelezettségének is a kellő terjedelemben tett eleget. Mindezek alapján - mérlegelési jogkörében eljárva - az ítélete 1. oldal utolsó előtti bekezdésétől a 2. oldal 3. bekezdéséig bezárólag marasztaló tartalmú tényállást állapított meg.

A Be. 351. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve ha az elsőfokú bíróság tényállása megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. A vádlott és védője a fellebbezésben új tényre, új bizonyítékra nem hivatkozott. Az elsőfokú katonai tanács teljes körű bizonyítást folytatott le és a megismert bizonyítékokat a logika szabályainak megfelelően értékelte. Az általa rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Így a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül a vádlott felmentésére irányuló fellebbezés a Be. 351. § (1) és 352. § (3) bekezdésére figyelemmel eredményre nem vezethetett.

A fellebbviteli bíróság tehát arra az álláspontra helyezkedett, hogy az elsőfokú bíróság ügyfelderítési és indokolási kötelezettségét teljesítette, továbbá minden bizonyíték, köztük a GPS adatok is törvényesen kerültek felhasználásra, ezért értelemszerűen az ítélet hatályon kívül helyezésére nem kerülhetett sor.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is.

A Btk. 438. § (1) bekezdés szerinti bűncselekményt az követi el, aki ő- ügyeleti vagy egyéb készenléti szolgálatban az adott szolgálatra vonatkozó szolgálati intézkedés rendelkezéseit megszegve elalszik, vagy a szolgálati ideje alatt szeszest, illetve kábítószer, vagy kábítószernek nem minősülő kábító hatású anyagot, vagy szert fogyaszt, rendeltetési helyét elhagyja, vagy a szolgálat ellátásra vonatkozó rendelkezést más módon súlyosan megszegi. A „más módon súlyos megszegés” megvalósulásánál elsősorban annak vizsgálata indokolt, hogy az ugyanezen bekezdésben nevesítetten megjelölt három elkövetési magatartással legalább azonos súlyú, a szolgálatra nézve azonos mértékű jogsérelmet előidéző magatartásról van-e szó. Ekörben annak van

jelentősége, hogy mi volt az elkövető feladata, mire vonatkozott a szolgálati kötelezettsége, és ez a katonai érdekek szempontjából mennyire volt jelentős. Vizsgálni kell továbbá, hogy az előírások megszegése milyen fokban befolyásolta, korlátozta vagy esetleg lehetetlenné tette-e a kötelezettségek teljesítését (BH2002.133.) Jelen ügyben a vádlott szolgálati feladatát az eligazításban is elhangzottak szerint a „...” gyalogos járőrútirányban foglalt leírás teljesítése képezte. Ez kötelező feladatként írta elő részére azt, hogy az ..., majd 08:30 és 10:30 között „...” térségében a ... utcától ... felé nyugati irányban a gerinc vonala mentén a bányáig keleti irányban a ... (gerinc) felől a ... út felé eső területen le a ... útig teljesítsen járőrszolgálatot.

Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást tekintetben, hogy a vádlott cselekményével az adott törvényi tényállás 4. fordulatában írt elkövetési magatartást valósította meg, tehát a szolgálat ellátására vonatkozó rendelkezést más módon súlyosan megszegte akkor, amikor 2016. november 27. napján az eligazításban is meghatározott gyalogos járőrzést 08:55 és 10:25 óra között nem hajtott végre, hanem helyette - külön utasítás és szolgálati feladattól történő eltérésre való engedély hiányában - 10:25-ig folyamatosan a körzeti megbízotti irodán tartózkodott. Nem merült fel adat arra nézve sem, hogy a vádlott ne lett volna tudatában annak, hogy az adott napon nem körzeti megbízotti, hanem gyalogos járőr szolgálatba volt vezényelve, hiszen erről az eligazítás során értesült.

Megállapítható tehát, hogy az adott szolgálat alaprendeltetés szerinti célja meghiúsult, mivel a vádlott a gyalogos járőrszolgálat során a „...” útirány tervben előírt szolgálati feladatot egyáltalán nem végezte el. Ezért nem tévedett a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor **vádlott** bűnösségét a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségében megállapította.

Az elsőfokú katonai tanács ítéletében helytállóan sorolta fel a vádlott tekintetében a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban további enyhítő körülményként kell figyelembe venni a vádlott parancsnoki jellemzését. Az enyhítő körülmények számára és súlyára tekintettel törvényesen foglalt állást az elsőfokú katonai tanács, amikor úgy ítélte meg, hogy a Btk. 79. §-ban meghatározott büntetési célok, különös figyelemmel a speciális prevenciós célokra az adott bűncselekményre előírt szabadságvesztés büntetés helyett próbára bocsátással is elérhetők. Tévedett azonban, amikor a vádlottal szemben alkalmazott próbára bocsátás próbaidejének tartamát a törvényi maximumban határozta meg. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ugyanis az elsőfokú bíróság által értékelt enyhítő körülményeken túlmenően a vádlott javára értékelendő, hogy a parancsnoki vélemény szerint intézkedési aktivitása, írásos tevékenysége átlagon felüli, a rábízott munkát kellő rutinnal és gondoskodással végzi, bármikor lehet rá számítani. Elöljáróival, parancsnokaival szemben tisztelettudó, személyisége meghatározó a szolgálati helyén. Szolgálati ideje alatt két alkalommal részesült dicséretben, jutalomban, egy alkalommal pedig soron kívüli előléptetésben. Mindezen körülményekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa álláspontja szerint a vádlottal szemben alkalmazott próbára bocsátás próbaidejének tartamát nem indokolt a törvényi maximumban meghatározni, az már a büntetési célokon túlmenő, aránytalan joghátrány lenne, ezért a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa Kb.I/7/2017/7. számú ítéletét megváltoztatta és a próbára bocsátás próbaidejének tartamát 2 évre enyhítette.

A katonai tanács ítéletének további rendelkezése, a bűnösség megállapítása viszont - az előzőekben kifejtettek alapján törvényes - ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet egyebekben helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. december 15.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k. előadó
bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete - a rendelkező részben írt változtatással -
jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2017. december 15.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke